

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 40 2021

Zondag 3 oktober

Negentiende zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Efeziërs 4, 23 – 28

Evangelie: Mattheus 22, 1 – 14

Elke zondag is de viering van Christus' verrijzenis en van onze wedergeboorte door het Doopsel. Daaraan herinnert ons de h. Paulus (epistel) . Wij zijn tot het feestmaal in de hemelse glorie uitgenodigd. Hoe arm we ook zijn, wij mogen aanzitten wanneer wij het bruiloftskleed van de genade dragen (evangelie).   Uit: Dagmissaal

De bronnen van ons geloof zijn de Heilige Schrift en de Traditie

Als we ons houden aan de evangeliën, de handelingen van de apostelen en al hun brieven, en de geschriften van de kerkvaders, dan belijden wij het ware geloof. De geloofsleer van de Katholieke Kerk steunt enkel daarop.

De kerkvaders hebben de Kerk gestut en 'verlicht' door verhelderende geschriften. Hun 'leer' is niet 'hun' leer, maar die van God. Hun geschriften behoren tot de rijke traditie van de Kerk.

Met de kerkvaders kunnen wij herhalen dat de Kerk heilig is in haar Stichter, maar bezoedeld in haar zondaars en in de zondigheid van haar rechtvaardigen. Deze 'onvolmaaktheid' beperkt de uitstraling van haar waarheid en van de genaden. Nochtans: *"Een gelukkig leven"*, zegt de heilige Augustinus, *"vindt men enkel in de Kerk. Zij is gesticht op een rots"*.

De Kerk heeft van Christus de sleutel ontvangen om te binden en te ontbinden, de opdracht om het ware geloof te verkondigen en de sacramenten toe te dienen.

Oktobermaand -Rozenkransmaand

De oorsprong van het rozenkransgebed moet worden gezocht in de vervanging van het monastieke psalmgebed: het bidden van 150 maal een Weesgegroet is in feite een vereenvoudiging voor het gewone

kerkvolk dat de 150 psalmen niet uit het hoofd kon opzeggen, zoals de kloosterbroeders dat wel konden. Eerst werd er vooral 150 maal een Onze Vader gebeden. Later werd hieraan in het Westen de devotie tot Maria verbonden. De rozenkrans kreeg de vorm, zoals we hem vandaag kennen, in de 15e eeuw door de prediking van de dominicaan Alanus de Rupe (Alain de la Roche, ca. 1428 - 1475). De rozenkrans wordt vaak geassocieerd met de Heilige Dominicus, de stichter van de dominicanenorde, maar er zijn geen bewijzen dat hij er de grondlegger van zou zijn. Paus Leo X gaf in 1520 goedkeuring aan het gebed en de Kerk heeft de rozenkrans sindsdien steeds aanbevolen.
Uit: Wikipedia

De rozenkrans is een machtig wapen in de strijd tegen satan.

Feesten deze komende week

*Vandaag, 3 oktober, wordt normaal het feest van de H. Teresia van Lisieux gevierd. (1873 -1897). Onthouden wij haar ‘kleine weg’ met het ‘nu’-moment : Nu met U, mijn God !

*Maandag 4 oktober, feest van de H. Franciscus van Assisi.

*Donderdag 7 oktober, feest van O. L Vrouw van de Rozenkrans

Engelbewaarders (tekst uit ons Foyerblaadje van 2009)

De engelbewaarders zijn volgens de katholieke traditie door God aangesteld om de mensen te verlichten, te beschermen, te geleiden en te besturen. Het doel van deze taken is niet het aardse welbevinden van de mens maar zijn eeuwig geluk bij God. De engelbewaarders zijn volgens de christelijke traditie de engelen die zijn aangesteld om de mensen te behoeden voor het kwaad. Geloofd wordt dat God aan iedere mens, dus niet alleen aan de gelovige, een eigen beschermengel heeft toegewezen.

De Katholieke Kerk viert de gedachtenis van de engelbewaarders op 2 oktober. Pas in 1608 werd deze gedachtenis door paus Paulus V op de universele kalender geplaatst, eerst als een facultatieve viering later al een verplichte. Liturgiewetenschappers vermoeden dat de gedachtenis van de engelbewaarders is ingesteld als een verrijking van het feest van Sint Michaël op 29 september. De datum 2 oktober zou destijds de eerste gedachtenis-loze dag na 29 september zijn.

De Katholieke Kerk heeft het bestaan van de engelbewaarders nooit tot dogma uitgeroepen. Het is echter wel door de meeste gezagvolle

theologen uit de katholieke traditie voor waar gehouden. In de Catechismus van de Katholieke Kerk wordt de Byzantijnse kerkvader Basilius de Grote (329-379) geciteerd: *“Iedere gelovige wordt terzijde gestaan door een engel om hem als een behoeder en herder naar het leven te leiden”* (Adversus Eunomium 3:1).

De westerse kerkvader Hiëronymus (ca.340-420) schrijft in zijn commentaar op het Matteüs-evangelie: *“Hoe groots is de waardigheid van de ziel, want iedere ziel heeft vanaf de geboorte een engel toegewezen gekregen om over haar te waken”* (Comm. in Matt., xviii, lib. II).

Het geloof in engelbewaarders is niet typisch christelijk. In de Oudheid bestond het al bij de Babyloniërs, de Assyriërs en de Grieken. Er bestaat een theorie dat het joodse geloof in engelen afkomstig is van oosterse culturen in de tijd dat het Joodse volk in de Babylonische ballingschap verkeerde (6e eeuw v.Chr.).

Psalm 91. In het Oude Testament wordt nergens expliciet gesteld dat aan iedere ziel een beschermengel is toegewezen. Een tekst die het dichtst bij het huidige katholieke standpunt komt is Psalm 91. Over de mens die zijn vertrouwen op God heeft gesteld zegt de psalmist: *‘Hij heeft zijn engelen last gegeven op al uw wegen u te bewaken. Zij zullen u op hun handen dragen, geen steen zal uw voeten kwetsen’* (Bronkhorst-vertaling).

Jezus over engelen. De meest expliciete tekst van het Nieuwe Testament die met engelbewaarders in verband kan worden gebracht is hoofdstuk 18, vers 10 van het Matteüs-evangelie. Daar zegt Jezus tegen zijn leerlingen: *“Pas op dat je niet op één van deze kleinen neerkijkt, want Ik zeg jullie: hun engelen in de hemel zien voortdurend het gelaat van mijn Vader in de hemel.”* Met “deze kleinen” bedoelt Jezus de kinderen. Uit deze tekst is afgeleid dat alle kinderen engelen hebben en dat hun hemelse voogden in nauw contact met God staan.

Hebreeënbrief: Een ander Nieuw Testamentisch vers zegt over de engelen: *“Wat zijn zij anders dan dienende geesten, uitgezonden ten behoeve van hen die de redding zullen erven”* (Hebreeën 1:14).

‘Redding erven’ betekent hier: deelachtig worden aan Gods heerlijkheid. Uit dit vers wordt afgeleid dat engelbewaarders niet zozeer bedoeld zijn om mensen tegen aards onheil te beschermen, maar eerder om ze veilig te geleiden naar het Koninkrijk van God.

Thomas van Aquino: Kerkleraar Thomas van Aquino (1225-1274) behandelt het onderwerp van de engelbewaarders in Questio CXI en Questio CXIII van zijn Summa Theologiae. Volgens hem heeft de Goddelijke Voorzienigheid bepaald dat iedere individuele mens vanaf zijn geboorte, en niet vanaf zijn conceptie, een individuele engel heeft. Onze engelen kunnen ons beïnvloeden door in te werken op onze zintuigen en onze verbeelding. Ze kunnen onze wil echter niet sturen, we blijven te allen tijde vrij. Als een mens zonde bedrijft of kwaad overkomt, dan heeft een engel geen verdriet, zegt Sint Thomas. Een engel legt zich immers altijd neer bij de wilsbesluiten van de Goddelijke Rechtvaardigheid, die het feitelijke kwaad heeft toegestaan. Thomas zegt verder in navolging van Pseudo-Dionysius de Areopagiet dat de engelbewaarders tot de laagste rang van de hemelse hiërarchie behoren. Veel katholieken zijn opgevoed in het besef dat een engel hun terzijde staat. Er zijn tal van kindergebedjes die dit besef voeden. Het bekendste gebed tot de engelbewaarder dat door velen dagelijks gebeden wordt, luidt:

*Engel van God die mijn bewaarder zijt,
aan wie de goddelijke goedheid mij heeft toevertrouwd,
verlicht, bewaar, geleid en bestuur mij. Amen.*

Uit. Katholiek Nieuwsblad

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw
Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat
T: 00(32) 03 - 645 14 67 •
E: foyer.marthe.robin@skynet.be
Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB